

Zürafanın Minik Teleskobu

Çınar BİBER

Zürafanın Minik Teleskobu

Çınar BİBER

Geniş, altın rengi savanada, otların fısıldadığı, akasya ağaçlarının şemsiye gibi yayıldığı yerde, zürafa Tallulah yaşardı. Kilometrelerce çevredeki en uzun hayvandı; sıcak altın rengi bir postu ve yumuşak kahverengi lekeleri vardı. Her akşam gök mavisi atkısını uzun boynuna sarar, yuvarlak gözlüklerini gözlerinin yakınına yerleştirir ve yıldızlara bakardı. Gece gökyüzü onun en sevdiği masal kitabıydı ve her açık akşam onu okurdu.

Tallulah yıldızları adlarıyla bilirdi. İlk parlayan parlak yıldızı ve ayın arkasına saklanan soluk yıldızları bilirdi. Uzun boynu sayesinde en yüksek ağaçların üzerinden, ışıldayan karanlığa kadar görebilirdi. 'Her yıldız minik bir güneştir,' diye mırıldandı, gözlüklerini düzelterek. 'Ve her birinin bir hikâyesi var.' O, takımyıldızların yavaşça üzerinde dönüşünü izlerken savana esintisi püsküllü kuyruğunu hafifçe karıştırdı.

Aşağıda, Pip adında minik bir mirket arka ayakları üzerinde durmuş, görmek için çabalıyordu. Pip küçüktü, ancak uzun bir ot sapı kadardı; kum rengi ten rengi tüyleri, koyu göz lekeleri ve boğazına bağlanmış küçük kırmızı bir boyun atkısı vardı. Başını geriye eğdi, ama yıldızlar çok yüksekti. 'Keşke onları görebilseydim,' diye iç çekti. 'Sadece bir kez.' Parlak kehribar rengi gözleri karanlıkta umutla kırpıştı.

Tallulah aşığı baktı ve Pip'in umutlu duruşunu fark etti. Yumuşak koyu kahverengi gözleri yumuşadı. 'Sen de yıldızları görmek istiyor musun?' diye sordu. Pip hevesle başını salladı. 'Onlar hep yukarıda, ama ben hep aşağıdayım,' dedi. Tallulah nazik, kıvrık bir gülümsemeye gülümsedi. 'Öyleyse bir yol bulmalıyız,' dedi. 'Kimse sırf küçük diye yıldızları kaçırmamalı.'

Ertesi sabah Tallulah işe koyuldu. Uzun bir karton boru, bir çift yuvarlak mercek ve bir rulo yapışkan bant topladı. Uzun boynunu aşağı eğerek mercekleri boruya yerleştirdi. 'Bu bir teleskop,' diye açıkladı Pip'e. 'Yıldızları daha yakına getirecek.' Pip, küçük siyah burnu heyecanla seğirerek izledi. O çalışırken savana güneşi Tallulah'ın altın rengi postunu ısıttı.

Teleskop hazır olduĐunda Tallulah onu d z bir kayanın  zerine koydu. 'Bu uĐtan bak,' dedi. Pip parmak uĐlarında y kseldi ve ince patilerini uzattı, ama g z merceĐi  ok y ksekti. Zıpladı, ama yine de ulaŐamadı. 'BoŐuna,' dedi Pip, minik kulakları sarkarak. 'Ben  ok k     m.' Tallulah kaŐlarını  attı, derin derin d Ő nd .

Tam o sırada fil Olive ağır ağır yanlarına geldi. Büyük ve sağlamdı; yumuşak gri buruşuk bir derisi ve geniş, sarkık kulakları vardı. Örgü ot şapkası küçük, dost canlısı gözlerine gölge düşürüyordu. 'Sorun ne?' diye sordu, uzun hortumu nazikçe kıvrılarak. Tallulah anlattı. Olive teleskobu hortumuyla kaldırıp aşağıda tuttu. 'Şimdi dene,' dedi. Pip baktı, ama görüntü bulanıktı. 'Hâlâ doğru değil,' dedi.

Zebra Zeb tırıs tırıs yanlarına geldi; siyah beyaz çizgileri güneşte parlıyordu. Hareket ettikçe sarı bandanası dalgalanıyordu. 'Bir fikrim var!' diye kişnedi. 'Yukarı aşağı gidebilen bir ayaklığa ihtiyacımız var.' Hızla uzaklaştı ve sağlam bir dal ile bazı sarmaşıklarla döndü. 'Ayarlanabilir yapabiliriz,' dedi, koyu gözleri parlayarak. 'O zaman herkes kullanabilir.'

Tallulah arkadaşlarının çalışmasını izledi. Olive dalı hortumuyla sabit tutarken Zeb sarmaşıkları bağladı. Pip tabanı dengelemek için küçük taşlar getirdi. 'Daha yükseğe,' diye yönlendirdi Pip. 'Şimdi daha aşağıya.' Ayaklığı tekrar tekrar denediler. Tallulah gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. 'Takım çalışması harika bir şey,' dedi. Savana mutlu bir çabayla uğulduyordu.

Sonunda ayarlanabilir ayaklık hazırdı. Basit bir çubukla yükseltilip alçaltılabilen, kayan ahşap bir kolu vardı. Pip, Zeb'in bulduğu küçük bir tabureye tırmandı. Artık göz merceğine kolayca ulaşıyordu. 'Görebiliyorum!' diye ciyakladı. 'Yıldızlar ne kadar parlak!' Ama sonra durakladı. 'Dur, göz merceği arkadaşım kaplumbağa için hâlâ biraz yüksek.'

Tallulah önemli bir şey fark etti. Teleskobu Pip için yapmıştı, ama onu kendi boyuna göre ölçmüştü. İyilik, diye düşündü, bir şeylere başkasının gözünden bakmaktır. 'Her hayvanın kullanabileceği hale getirmeliyiz,' dedi. 'Büyük ya da küçük.' Pip başını salladı. 'Evet! Herkes için ayarlanabilir yapalım.' Diğerleri de kabul etti ve yeniden işe koyuldular.

Ayaklığı yere indirdiler ve mirket boyunda ikinci bir göz merceği eklediler. Olive daha kısa hayvanlar için bir basamak önerdi, Zeb de nereye bakılacağını gösteren oklar çizdi. Tallulah uzun boynunu eğerek kendisi denedi. 'Mükemmel,' dedi. 'Artık yıldızlar hepimiz için.' Güneş battı ve ilk yıldız görüldü.

O gece savana hayvanları yeni gözlemevinin etrafında toplandı. İlk bakan Pip oldu, kırmızı boyun atkısı dalgalanıyordu. 'İşte Büyük Ayı!' diye sevinçle bağırdı. Kaplumbağa ayın kraterlerini gördü. Tavşan bir kayan yıldız fark etti. Tallulah hepsini izledi, kalbi dopdoluydu. 'İyilik, herkesin sırasını almasını sağlamaktır,' dedi usulca. Yıldızlar sanki onaylıyormuş gibi parıldadı.

O geceden sonra ayarlanabilir gözlemevi savanada durdu. Tallulah ve Pip sırayla yıldız gözlem rehberleri oldular. Olive ayaklığı sağlam tuttu, Zeb de işi eğlenceli kıldı. İster büyük ister küçük olsun her hayvan yıldızlara bakabildi. Ve Tallulah, gerçek iyiliğin bir şeye başkasının gözünden bakmak olduğunu öğrendi. Savana geceleri paylaşma ve hayranlık zamanı oldu.

Tallulah gök mavisi atkısını biraz daha sıkı sardı ve Pip'e gülümsedi. 'Bana önemli bir şey öğrettin,' dedi. Pip'in parlak kehribar rengi gözleri parladı. 'Birbirimize öğrettik,' diye yanıtladı. Ve uçsuz bucaksız, yıldızlarla dolu gökyüzünün altında arkadaşlar, en güzel manzaranın başkalarıyla paylaşılan manzara olduğunu biliyorlardı.

Yani bir gün savanayı ziyaret ederseniz, gözlüklü uzun zürafayı ve kırmızı boyun atkılı minik mirmekti arayın. Gözlemesinde olacaklar ve herkesi yıldızları görmeye davet edecekler. Çünkü size iyiliğin, ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun herkese uyan bir teleskop yapmak olduğunu söyleyecekler.